

Bir Avuç Cesur Nefes

– YILMAZ · 24 Mayıs 2026

Perdeyi sonuna kadar çekmeliyiz.

Ayıp değil ya,

Üstümüz başımız toz içinde,

Ceketimizin astarı sökülük, varsın olsun.

Biz bu kalbi sokakta bulmadık ama

Sokakta büyüttük nihayetinde.

Evlerin kasvetli duvarları varmış,

Büyük adamların mühim dertleri...

Geç bunları bir kalem.

Bak, dışarıda kediler tırmanıyor güneşe,

Ve bir seyyar satıcı,

Dünyanın en güzel şarkısını söylüyor

Domates satarken.

Gözünü sakınma gökyüzünden.

İçeriye rüzgâr girerse girsin,

Masanın üstündeki kâğıtlar uçsunsun.

Zaten neyi biriktirebildik ki şu ömürde

Bir avuç cesur nefes ve bu deli sevdadan başka?

Göğsünü bir körük gibi açacaksın hayata.

Utanmayacaksın bağırırken,
Ađlarken ya da uluorta gülerken.
Çünkü bilirsin,
Sustuka daralır insanın gökyüzü.

Hadi, bas kaldırımı topuğunla,
ıkar sesini, rkt řu ağır havayı.
Sen yürüdükçe arkandan gelecek bu koku;
Tıpkı yeni yıkanmış mahalle çocukları gibi,
Tıpkı hürriyet gibi...